

HOMMAGE - PROGRAMMA

RUDI VAN DANTZIG

IN HET MUZIEKTHEATER

JUNI 20.15 u

27*

28*

30*

JULI 20.15 u

1

2

3

* In het kader van het Holland Festival

Colofon

Dit programmaboek is een uitgave van
Het Nationale Ballet in Amsterdam.

Repetitiefoto's:

Jorge Fatauros

Ander fotomateriaal:

Kors van Bennekom, Bob van Dantzig
en Deen van Meer

Voorkant omslag:

Rudi van Dantzig

Achterkant omslag:

Ontwerpen van Nathalie Gontcharova
voor Les noces

Foto pagina 6: Karin Schnabel en
Barry Watt

Foto pagina 7: Valerie Valentine en
Clint Farha

Muziekteksten: Maarten de Kroon

Tekst Pyrrhische dansen IV:

Toer van Schayk

Tekst Artifact: Jeroen Sinnige

Tekst Violin concerto: Luuk Utrecht

Tekst Les noces: Rudi van Dantzig

Druk:

Muller's Drukkerij B.V.,
Amsterdam-1991

Zet- en lithowerk:

Grimbergen B.V., Amsterdam

Oplage: 2500 exemplaren

Periode: 27 juni t/m 3 juli 1991

Basis lay-out:

Het Nationale Ballet, Dick Hendriks

Omslagontwerp, samenstelling en produktie:

Het Nationale Ballet, Jeroen Sinnige

Het Nationale Ballet

Postadres:

Postbus 16486, 1001 RN Amsterdam

Bezoekadres:

Waterlooplein 22, 1011 PG Amsterdam

Telefoon: 020 - 551.89.11

Fax: 020 - 551.80.70

Telex: Muzth 13572

Telegramadres: Natioballet

Bank: 440.440.440

Postbank: 22.45.13

Inleiding op het programma door Rudi van Dantzig

Dit programma, bestaande uit werken van Nijinska, Balanchine, Van Schayk en Forsythe, werd anderhalf jaar geleden samengesteld door Han Ebbelaar, toen mede-artistiek leider van Het Nationale Ballet.

'Ik vind dit een mooi programma voor jou', zei Ebbelaar me, 'het zijn vier choreografen waar je van houdt en die je bewondert. Nijinska omdat de Diaghilev-periode je altijd heeft geïnspireerd, Balanchine omdat hij altijd nieuwe injecties aan de choreografie gaf, en geeft, Van Schayk omdat hij een choreograaf is die onder jouw leiding opgroeide en tot soms wonderbaarlijke werken kwam, en Forsythe omdat je in hem de vernieuwing van mogelijkheden ziet voor juist het gebruik van de academische ballettechniek'.

En ik kón niet anders dan het met de keuze van Han eens zijn, alhoewel een programma met werken van Graham, Van Manen, Kylián en Bausch me evenzeer gelukkig zou hebben gemaakt.

Ik wist echter precies wat Han met deze keuze bedoelde, wat hij er mij, en het publiek mee zeggen wilde. Daar ben ik hem dankbaar en erkentelijk voor. Dank je wel dus, Han, voor een zo levend, hoopgevend en waardevol cadeau.

Voorstellingen

Het Muziektheater Amsterdam
juni/juli 1991

1.donderdag	27 juni,	20.15 uur
2.vrijdag	28 juni,	20.15 uur
3.zondag	30 juni,	20.15 uur
4.maandag	1 juli,	20.15 uur
5.dinsdag	2 juli,	20.15 uur
6.woensdag	3 juli,	20.15 uur

*De juni-voorstellingen vinden plaats
in het kader van het Holland Festival.*

Decors, kostuums, rekwisieten, belichting en geluid zijn vervaardigd en worden verzorgd door de Technische Organisatie Muziektheater. De kostuums van Les noces zijn medevervaardigd door: Balletkostuumdienst T.O.M., Fay Fullerton en Bert Nuhaan.

Het is niet toegestaan om te fotograferen, te filmen en/of geluidsopname te maken.

It is strictly prohibited to take photographs and make films or tapes.

Hommage-programma Rudi van Dantzig

Pyrrhische dansen IV

Choreografie: Toer van Schayk

Muziek: Beat Furrer (Studie Übermahlung, 1990)

Bruno Liberda (Erscheinung des Nordlichts uit Liberda's opera Shambala, 1988)

Decor- en kostuumontwerp: Toer van Schayk

Lichtontwerp: Toer van Schayk en Jan Hofstra

Première bij Het Nationale Ballet (tevens wereldpremière):

27 juni 1991, Het Muziektheater Amsterdam

Repetitor: Maria Aradi

Begeleiding: het Nederlands Balletorkest

Dirigent: Jac van Steen

Tijdsduur: 30 minuten

Pauze

Artifact II

Choreografie: William Forsythe

Muziek: Johann Sebastian Bach (Chaconne in d-mol, uitgevoerd door Nathan Milstein)

Toneelbeeld en lichtontwerp: William Forsythe

Wereldpremière: 5 december 1984, Ballett der Städtische Bühne Frankfurt

Première bij Het Nationale Ballet: 27 juni 1991, Het Muziektheater Amsterdam

Instudering: Glen Tuggle

Het ballet wordt met band begeleid

Tijdsduur: 17 minuten

Korte ombouw

Violin concerto

Choreografie: George Balanchine

Muziek: Igor Stravinsky (Vioolconcert in D, 1931)

Wereldpremière: 18 juni 1972, New York City Ballet

Première bij Het Nationale Ballet: 5 februari 1988, Het Muziektheater Amsterdam

Instudering: Karin von Aroldingen

Repetitoren: Reuven Voremberg en Malin Thoors Watt

Begeleiding: het Nederlands Balletorkest

Dirigent: Jac van Steen

Vioolsolo: Linda Ashworth

Tijdsduur: 25 minuten

Pauze

Les noces (De bruiloft)

Choreografie: Bronislava Nijinska

Muziek: Igor Stravinsky (Les noces, 1917, Russische versie)

Decor- en kostuumontwerp: John Gilkerson naar Nathalia Goncharova

Lichtontwerp: Jan Hofstra

Wereldpremière: 13 juni 1923, Les Ballets Russes

Première bij Het Nationale Ballet: 27 juni 1991, Het Muziektheater Amsterdam

Instudering: Irina Nijinska en Gayle Young

Repetitoren: Robert Fisher en Aina Bilkins

Dirigent: Jac van Steen

Begeleiding: het Nederlands Theaterkoor o.l.v. Krijn Koetsveld en

Slagwerkgroep Den Haag

Vocale solisten: Jadwiga Sosinska (sopraan), Rachel Ann Morgan (mezzo),

Hein Meens (tenor), Lieuwe Visser (bas)

Pianisten: Barbara Grajewska, Eric van Griensven, Nico de Rooy en

Michael Mouratch

Tijdsduur: 20 minuten

Totale tijdsduur: 2 uur en 15 minuten, inclusief 2 pauzes en een korte ombouw.

Productieleiding: Puck Rudolph

Voorstellingsleiding: Margus Spekkers

Furrer en Liberda

De muziek van Beat Furrer en Bruno Liberda, waar Toer van Schayk zijn choreografie Pyrrhische dansen IV op heeft gezet, heeft in oorsprong zeker iets gemeenschappelijks. Beide componisten zijn geboren in Oostenrijk, Furrer in 1954 en Liberda in 1953. Beiden volgden ze hun studie compositie bij Roman Haubenstock-Ramatie aan het conservatorium in Wenen, maar ook daarna hebben Furrer en Liberda contact met elkaar onderhouden. Allebei werken ze nog in een soort Weense theatrale traditie, waar zowel Mahler, Schönberg en Webern, als Musil, Bernhard, Meyrink en Maeterlinck een rol spelen. Zowel Furrer als Liberda hebben opera's geschreven, en experimenteren in sommige werken met elektronische middelen en versterkingen van bepaalde instrumenten. Liberda maakte een aantal speciale werken voor ballet.

Van Beat Furrer koos Toer van Schayk het orkestwerk *Studie Übermahlung* uit 1990. Ruimte, tijd, beweging en verandering vormen belangrijke uitgangspunten. In een eigen tijd, zonder duidelijk metrum maar tegen de achtergrond van een ritmisch patroon, veranderen de klankvelden zich. Ogen-schijnlijk lijken de klanken zonder duidelijke samenhang in de ruimte te staan, totdat ze elkaar plotseling treffen – om daarna weer te veranderen. Het is de voortdurende verandering, uitgaande van een innerlijke rust, die *Studie Übermahlung* tot een fascinerende ervaring maakt. Een verklankte binnenwereld, vormgegeven door eenzame tonen, plotselinge ritmische ontwikkelingen en heftige uitbarstingen. Uit Bruno Liberda's opera *Shambala* (1988) naar een tekst van Gustav Meyrink, koos Van Schayk het deel *Erscheinung des Nordlichts*. Liberda heeft zijn opera ooit geschreven als een 'reis door een muziek-beeld-akkoord'. De partituur valt in twee delen uiteen: een akoestische, en een tekstuele, die varieert van eenduidig 'ouderwets' notenschrift tot abstracte muzikale grafiek.

Computer, sampler, synthesizer en andere electronica spelen in de vertaling van Liberda's muzikale idioom een essentiële rol. In de oorspronkelijke uitvoering is bovendien de plaats van de versterkers en luidsprekers van belang, zodat ook daadwerkelijk een beeld – of een ruimte – ontstaat, bepaald door geluid.

Choreograaf Toer van Schayk

Foto rechts: Karin Schnabel en Barry Wall

Pyrrhische dansen IV

De pyrrhische dans is van oorsprong een antiek Griekse krijgdsdans, een onderdeel van de gevechtsopleiding van de epheben. Met schild en speer in de hand, werden door jonge mannen in snel tempo en op muziek behendigheidsoefeningen uitgevoerd, aanvallen en ontwijken gesimuleerd.

In de laatste eeuwen van de Griekse beschaving verloor de pyrrhische dans zijn militaire karakter, wapens en gevechtsbewegingen werden achterwege gelaten, en ook jonge meisjes namen eraan deel. De eindvorm was een dans die gelegenheid bood lichamelijke kracht, snelheid en behendigheid te demonstreren.

De titel Pyrrhische dansen IV refereert aan de cyclus van drie eerdere balletten en waarvan het huidige ballet het sluitstuk vormt.

Bachs chaconne

Zonder overdrijving mag de chaconne (of 'ciaccona'), die J.S. Bach als vijfde en laatste deel opnam in zijn Partita in D voor viool BWV 1004 uit 1720, de beroemdste uit de muziekgeschiedenis worden genoemd – ook al durfde lange tijd niemand het voor publiek te spelen.

Lange tijd golden Bachs solo-werken voor viool, en dus ook chaconne, als interessant studie-materiaal voor violisten, maar vroeger werden deze stukken zelden of niet voor publiek uitgevoerd. Zelfs in 1890 nog werd de violist Joseph Joachim, die zich sterk maakte voor solo-uitvoering van Bachs werk, door niemand minder dan de criticus G.B. Shaw voor gek verklaard: 'Als hij slechts een onbekende violist was geweest, dan had hij het er niet levend van afgebracht (...). We waren dusdanig gehypnotiseerd, dat we dit gruwelijk geruis voor sfeervolle muziek hielden...

Een chaconne is in principe een instrumentaal stuk, waarbij een thema van hoogstens acht maten in 3/4 maat – meestal in de bas – wordt herhaald, waarnaast de variaties klinken.

Oorspronkelijk werd de chaconne, net als de Passacaglia, gespeeld bij folkloristische dans – maar in de muziekgeschiedenis zouden beiden een eigen plaats krijgen.

Vele componisten hanteerden de chaconne-vorm, daarbij al of niet voortbordurend op de oerversie van Bach. Bekende chaconnes zijn te vinden in werken van onder meer Buxtehude, Frescobaldi, Händel, Couperin, Beethoven, Brahms en vele anderen. Ook bewerkingen van Bachs chaconne voor andere instrumenten zijn door diverse componisten gemaakt, waarbij de bewerking voor piano door Busoni aan het begin van deze eeuw als meer dan bijzonder geldt.

In Bachs chaconne gaat het in totaal om 64 variaties op thema op slechts vier maten. Wie meent dat Bachs muziek over weinig gevoel beschikt kan na het luisteren naar de chaconne die mening bijstellen. Het is – voorzichtig geformuleerd – een monumentaal zelfstandig werk.

Boven: choreograaf William Forsythe.

Rechts: Coleen Davis en Alan Land

Artifact II

Artifact is het derde avondvullende ballet dat choreograaf William Forsythe voor zijn Frankfurter Ballett creëerde. Het ballet valt in vier stilistische blokken uiteen. Elk deel kan hierbij als op zichzelfstaand worden beschouwd. Het Nationale Ballet presenteert in het Hommage-programma deel twee van *Artifact*. De muzikale basis wordt gevormd door Johann Sebastiaan Bachs Chaconne in d-mol.

De enige toelichting die Forsythe op zijn werk geeft bestaat uit de omschrijving van het begrip *Artifact* – *Produkt van kunstzinnige arbeid* met de toevoeging 'Getuigenis van een hoogstaande cultuur uit het verleden'.

In het Holland Festival van 1987 beleefde *Artifact* zijn Nederlandse première. Drie jaren tevoren gemaakt voor het Ballett der Städtische Bühne Frankfurt, waarvan Forsythe de artistiek leider is.

Dansrecensent Luuk Utrecht van De Volkskrant omschreef het ballet *Artifact* als 'brutaal en magistraal'. Over het tweede deel schreef Utrecht: 'De handeling is in het algemeen associatief of chaotisch als in een droom... In het tweede deel trekken de nevels (van de belichting) op en dan zie je glashelder twee paren. Zij dansen gepassioneerde, vaak felle duetten in een meeslepende, buitengewoon fraaie dansstijl die nauw aansluit bij de meest acrobatische en grillige choreografieën van George Balanchine'.

Ine Rietstap van het NRC Handelsblad omschreef de voorstelling o.a. met de woorden: 'Duitse voorstelling *Artifact* van William Forsythe dwingt bewondering af'. En: 'Prikkelende, fascinerende, ontredderende dansen'. Het dagblad Trouw kwam met de kop 'Een droom van een voorstelling'.

Igor Stravinsky's Vioolconcert

'Ik houd niet van de standaard-vioolconcerten. Niet van die van Mozart, noch die van Beethoven, Mendelssohn of Brahms. Aldus Igor Stravinsky in een toelichting op zijn Vioolconcert in D (1931). Wat Stravinsky tegenstond in wat hij 'standaard-vioolconcert' noemt, was de virtuositeit om de virtuositeit. De 'meesterwerken' die toch vooral waren geschreven om de geniale techniek van de solist optimaal tot zijn recht te laten komen. Daar moest Stravinsky niets van hebben. Wat hem betrof was er dan ook maar één meesterwerk in dit genre: het Vioolconcert van Arnold Schönberg dat enkele jaren na het zijne verscheen. Stravinsky, van huis uit pianist, had aanvankelijk ook niet zoveel op met violen. Hij vond het moeilijk plaatsbare instrumenten. Zijn uitgever Willy Strecker drong meermalen bij Stravinsky aan op het schrijven van een vioolconcert, echter zonder veel resultaat. Tot Stravinsky hem in 1930 vanuit Amsterdam per brief liet weten dat hij er toch wel voor voelde. Het concert ging op 23 oktober 1931 in Berlijn in wereldpremière. Stravinsky's Vioolconcert in D (1931) is opgedeeld in vier stukken (Toccata, Aria's 1 en 2, Capriccio), een alternatieve vorm voor het driedelige 'standaard-vioolconcert'. Zoals de titels Toccata en Capriccio al doen vermoeden, sluit Stravinsky's werk veel meer aan bij het – eveneens driedelige – barokke concert, zowel in opbouw als stijl. Het duet in het laatste deel, tussen solist en een van de violen uit het orkest, kan worden gezien als een typisch Bach-element. Net als Bachs werk zit het ook vol onverwachte wendingen. Een typisch 'virtuozenwerk' is Stravinsky's Vioolconcert dus niet. Het moet het zelfs zonder cadenza doen. Bij Stravinsky maakt de solist eerder onderdeel uit van het orkest en vervalt ook nergens in de wel voorkomende eenzame, pathetische climax. Stravinsky wilde ook geen vioolconcert beladen met allerlei subjectieve, emotionele gevoelens. Het werk moest voor zich spreken. Daardoor is het een sprankelende en uiterst verfrissende collage geworden, waarbij de percussieve en ritmische manier waarop Stravinsky voor de viool schreef op zijn beurt virtuoos mag worden genoemd.

George Balanchine (links) en Igor Stravinsky. Rechts: Nathalie Caris en Wim Broeckx.

Violin concerto

Het ballet *Violin concerto* – dat George Balanchine in 1972 zette op Stravinsky's gelijknamige muziekcompositie – behoort tot de hoogtepunten van de twintigste-eeuwse absolute dans. Op de voor hem kenmerkende en door niemand geëvenaarde, laat staan overtroffen, manier laat Balanchine hierin dans zien, die alle aandacht vestigt op de pure bewegingsconstructie; met acrobatische lenige bewegingen, puntige spitzendans, een grillig lijnenspel vol hoekige houdingen van armen of benen, en een uiterst dynamisch, vaak flitsend snel tempo. Het vierdelige stuk begint met de Toccata, waarin één voor één de vier solisten met hun begeleiders worden geïntroduceerd. De twee vrouwelijke solisten hebben elk een escorte van vier mannelijke coryfeeën, terwijl de mannelijke solisten elk door een vrouwelijk kwartet worden vergezeld. Op deze korte openingsscène volgen twee langere middendelen die Aria I en Aria II heten. Dit zijn twee grote duetten die in optima forma Balanchines steeds terugkerend thema demonstreren: de vrouw die zich behaaglijk de attenties van de man laat welgevalen, waarbij ze wel als in mateloze bewondering door de man wordt gemanipuleerd maar toch zelf steeds alle touwtjes in handen lijkt te hebben. Kenmerkend voor Balanchines choreografische benaderingswijze is ook dat de ballerina's zich hier als een soort van slangemensen moeten weren. De nadruk die hierbij ligt op uiterst plastische en acrobatische poses kan worden gezien als een erfenis van het danskunstige constructivisme: dit is de kortstondige stroming die – onder meer door circus-acrobatiek geïnspireerd – vlak na de Russische Revolutie opbloede en waarmee Balanchine als beginnend choreograaf in Leningrad experimenteerde. Het slotdeel, Capriccio genaamd, brengt voor het eerst alle dansers tegelijk op het toneel. In een monumentale ensembledans, vol wervelende en bruisende bewegingen, laat Balanchine de dansers bezit nemen van de ruimte met een heftige energieontlading als in een bewegingsorgie.

Igor Stravinsky's *Les noces*

Het idee om de Russische boerenbruiloft als uitgangspunt voor een compositie te nemen ontstond reeds in 1912, toen Igor Stravinsky werkte aan de *Sacre du printemps*. In die tijd bepaalde hij dus de muzikale basis voor *Les noces*, maar het zou meer dan tien jaar duren voordat de laatste hand aan de compositie werd gelegd. Zowel *Les noces* als de *Sacre* hebben rituelen van Stravinsky's geboorteland als inspiratiebron. De *Sacre* zou je een rituele ode aan de terugkerende cycli van de natuur kunnen noemen, *Les noces* een oprecht eerbetoon aan de rituelen en gebruiken tijdens de boerenbruiloften in het pre-revolutionaire Rusland. Hoeveel versies Stravinsky tussen 1912 en 1923 maakte is niet bekend. Meerdere malen noemt hij in brieven en geschriften het moeizame werkproces aan *Les noces*. De ene keer schrijft hij: 'Ik weet niet zeker meer aan hoeveel versies van *Les noces* ik ooit ben begonnen', of, 'onlangs heb ik een versie gevonden voor vier piano's, zonder vocalisten – ik wist niet eens dat het bestond...' Het was zijn landgenoot, de impresario, oprichter van Les Ballets Russes en kunst-maecenas Serge Diaghilev, die Stravinsky er van overtuigde het werk te voltooien. In 1923 ging *Les noces* bij Les Ballets Russes in première. Over de bedoeling van *Les noces* schreef Stravinsky: 'Het was niet zozeer mijn bedoeling het ritueel van de boerenbruiloft te reproduceren, het ging mij meer om het componeren van een scène van een ceremonie, waarin ik vrij gebruik kon maken van de rituele elementen die door de eeuwen heen zijn ontstaan. Ik putte weliswaar mijn inspiratie uit die oude rituelen, maar hield mij het recht voor ze met absolute vrijheid te gebruiken.'

Bronislava Nijinska

Les noces

Vrijwel onmiddellijk na het 'schandaal-succes' van *Le sacre du printemps* in 1913 verzocht de Russische balletleider Diaghilev Igor Stravinsky een nieuw ballet voor zijn gezelschap te componeren. Het zou bijna 10 jaar duren voordat de gevraagde partituur voltooid was, *Les noces* werd één van Stravinsky's langdurigste werkprojecten. Bronislava Nijinska (1891-1972), de jongere zuster van de legendarische danser en choreograaf Vaslav Nijinsky, kreeg van Diaghilev uiteindelijk de opdracht de choreografie voor het langverwachte *Les noces* te maken. 'Het zal een ballet op pointes worden', zei ze Diaghilev, 'de danseressen zullen er daardoor uitzien als Byzantijnse heiligen'.

Het publiek, maar ook de dansers, die een uitbundige Russische bruiloft verwachtten kwamen bedrogen uit: geen vrolijke folklore-melodieën, geen kleurrijk geborduurde kostuums, geen wervelende dansen. Deze Russische boerenhuwelijksinzegening leek een bij tijden beangstigend, fanatiek ritueel.

Zoals *Le sacre du printemps*, ('De wijding van het voorjaar') handelt om de rituelen van Ruslands primitieve oerbewoners, zo handelt 'De wijding van het huwelijk', (*Les noces*) om de rituelen van een eenvoudige Russische boerenbevolking bij de voorbereidingen en voltrekking van een huwelijk. Werd de maagd in *Le sacre* geofferd aan die nieuw-aanvangende lente, in *Les noces* wordt zij geofferd, uitgehuwelijkt, aan de echtgenoot die zij ternauwernood kent. 'Bemin je vrouw, verwen haar als je eigen ziel en schudt haar als een pruimeboom', luidt de tot nadenken stemmende tekst van één van de volksliederen, die Kirejewsky verzamelde en waarvan Stravinsky voor de teksten van zijn ballet-oratorium gebruik maakte.

Er zijn de bruid en bruidegom, er zijn beiderlei ouders, en er zijn de vrienden, de familie, de gemeenschap, en allen zijn even belangrijk, hoofdpersonen kent het werk niet. De vlechten van de bruid worden gekamd om haar schoonheid te verhogen, de bruidegom vertrekt met zijn kameraden om zijn bruid te ontmoeten, het huwelijk wordt voltrokken en het paar trekt zich terug in de slaapstede. De overigen wachten af. Zoals in *Le sacre* het meisje wordt geofferd in de hoop op een voorspoedig jaar, zo lijkt in *Les noces* de hoop op nageslacht, op het voortbestaan van de gemeenschap, de grondgedachte.

Nijinska zette het wonderlijke, bijna dierlijke dansidroom van haar broer voort, in *Les nocés* toont ze ons de rauwe, aardse eenvoud van een ingewikkelde micro-kosmos. De dansers worden verenigd in geheimzinnige, onbegrijpelijke gebruiken, ze vormen piramides, vlechten zich dooreen, bevriezen in tableaux. Ze zijn als insecten die de aarde doorwoelen om zodoende de grond voor te bereiden op een voorspoedige oogst.

'Als dat de manier is waarop Russische boeren trouwen lijkt het me geen wonder dat de dingen in Rusland zich ontwikkelen zoals we nu zien', schreef een kortzichtige Engelse criticus in 1926, en hij was in dat neerbuigende oordeel niet alleen. De schrijver H.G. Wells reageerde in een open brief in *The Times* 'Ik ken geen ballet dat zo interessant is, zo onderhoudend, zo nieuw of half zo opwindend is als *Les nocés*. Ik zou het willen zien en herzien, en omdat ik dat wil protesteer ik tegen deze samenzwering van bewuste domheid die erin dreigt te slagen om dit werk van het repertoire te bannen'.

Frederick Ashton, leider van The Royal Ballet, komt de eer toe *Les nocés* in 1966 van de vergetelheid te hebben gered door het werk opnieuw door de dan 75-jarige Nijinska te laten instuderen.

Foto's rechts: ensemble,
scènes van *Les nocés*, 1923.

HET NATIONALE BALLET

Tableau de la troupe 1990/91

Artistiek leider/choreograaf:

Rudi van Dantzig

Choreograaf/ontwerper:

Toer van Schayk

Muzikaal leider/dirigent:

Jac van Steen

Hoofd artistieke afdeling:

Reuven Voremborg

Balletmeesters:

Maria Aradi, Robert Fisher, Sonja Marchioli

Assistent-balletmeester:

Aina Bilkins

Zakelijk leider:

Mr Anton Gerritsen

Adjunct zakelijk leider:

Dick Hendriks

Eerste solisten:

Coleen Davis, Caroline Sayo Iura, Jane Lord,
Karin Schnabel, Valerie Valentine, Jeanette Vondersaar,
Joanne Zimmerman

Fred Berlips, Wim Broeckx, Clint Farha, Alan Land

Tweede solisten:

Rachel Beaujean, Nathalie Caris, Cathy Nussbaumer,
Esther Protzman, Anna Seidl
Bruno Barat, Kevin Cregan, Reinbert Martijn, Pierre Paradis,
Tamás Solymosi, Barry Watt

Ensemble:

Suzanne Arbabzadeh, Joy Bain, Jeannette den Blijker, Brenda Bood,
Melinda Booth, Karla Box, Mirjam Braam, Valerie Clark, Karin Ellis,
Kumiko Hayakawa, Véronique Kruijswijk, Saskia Krol, Barbara Leach,
Simonetta Lysy, Denise Mitsche, Silvia Petranca, Claire Philippart,
Susan Pond, Maartje Prince, Marta Reig-Torres, Marieke Simons,
Kerrie Szuch, Daniëlle Valk, Sandra Verbaas
Jean Luc Beaupère, Robert Bell, Ruben Brugman, Leo Besseling,
Ted Brandsen, Andrew Butling, François-Noël Cherpin,
Alfredo Fernandez, Christoph Feurer,
Johan Greben, Arend van Hoorn, Jahn Johansen,
Sabrino van der Kamp, Andrew Kelley, Jan Linkens, Alexis Manuel,
Enrico Mathis, Alexander Money-Kyrle, Krzysztof Pastor,
Kees Prince, Giuseppe de Ruggiero, Till Schmidt-Rimpler,
Rob Sjouke, Stephen White

Elèves-aspiranten:

Sabine Chaland, Mardi Dixon, Monique Duurvoort,
Pascale Eyk, Anne-Elise Hampton, Brigitte van Ikelen,
Paola Inguaggiato, Jennifer Kelley, Alessia Lera, Yoko van Reysen,
Daphne van Schaik, Ibolya Triz, Odette Witsel
David Bloeming, Leo van Emden, Roger Jansen, Boris de Leeuw,
Leon Pronk, Anthony Sergeant

Het Nationale Ballet wordt gesubsidieerd
door het Ministerie van WVC
en de Gemeente Amsterdam

ARTISTIEKE STAF

Coördinator Nationale Balletacademie:

Francis Sinceretti

Lichtontwerper:

Jan Hofstra

Bediening volgsports:

Elco Bos, Yvon Koelman, Ilonka Luhrman, Pat Henny-Wallner

Assistent artistieke staf:

Benedikt van der Hoeven, Bert Leunis

Videomaster:

Henk van Dijk

Eerste choreoloogist:

Malin Thoors Watt

Tweede choreoloogist:

Judy Maelor-Thomas

MUZIKALE STAF

Pianisten:

Robin Barker, eerste pianist, Jaap Dieleman, Robert Greuter,
Michael Mouratch

PLANNING EN MARKETING

Hoofd:

Dick Hendriks

Reclame en perscontacten:

Minou Bijl, Inge Denekamp, Will Kaaijk (*sponsor-coördinator*),
Astrid van Leeuwen, Yvonne van Popta, Jeroen Sinnige

FINANCIELE ZAKEN

Boekhouding:

Cor Degeling, *waarnemend hoofd*
Ronald Chong, Irma Donker, Yvonne Lemette

SECRETARIAAT

Secretaresse Stichtingsbestuur en artistiek leider:

Anna-Marie Gelderman

Secretarissen:

Inge Denekamp,
Emmie Kalshoven-Wesseling,
Margot van 't Spijker

SOCIALE EN MEDISCHE DIENST

Personeelsfunctionaris: Willy Campman

Sociaal begeleider: Susanne Hover

Bedrijfsarts: Toine Schermer

Masseur: Rob van Woerkom

Fysiotherapeut: John ten Kulve

STICHTINGSBESTUUR

J. F. Beek

Prof. ir. M. van den Berg, *voorzitter*

Mw. M. H.M.F. Gardeniers-Berendsen

Mr J. R. Glasz, *secretaris, vice-voorzitter*

Mr R. W. J. Groenink, *penningmeester*

Mw. E.H.C. Salomons

Nederlands Balletorkest

Het Nederlands Balletorkest is het enige orkest in Nederland, en waarschijnlijk ter wereld, dat vrijwel uitsluitend balletvoorstellingen begeleidt. Het werd in 1965 ook specifiek voor dat doel opgericht; om voorstellingen van zowel Het Nationale Ballet als het Nederlands Dans Theater muzikaal te begeleiden. Die situatie is sindsdien niet veranderd.

Per jaar werkt het orkest – één van de jongste symfonie-orkesten in ons land – mee aan gemiddeld 150 voorstellingen, afwisselend met Het Nationale Ballet en het Nederlands Dans Theater. De meeste voorstellingen worden in Het Muziektheater in Amsterdam en in het AT&T Danstheater aan 't Spui in Den Haag gegeven.

Dankzij de nauwe relatie met de balletgezelschappen beschikt het Nederlands Balletorkest over een bijzonder veelzijdig repertoire. Balletmuziek immers is, in tegenstelling tot vroeger, alle muziek die de choreograaf geschikt acht voor zijn ballet. Daardoor loopt het repertoire van het orkest door alle tijden en soorten muziek heen.

Interessant is vooral het grote aandeel twintigste eeuwse muziek, waarbij met name Nederlandse componisten sterk zijn vertegenwoordigd. Eén van de eigen activiteiten van het Nederlands Balletorkest is dan ook het Project Jonge Componisten dat jaarlijks wordt gehouden en waarbij nieuw werk van jonge, vaak nog onbekende Nederlandse componisten wordt uitgevoerd. Chef-dirigent van het Nederlands Balletorkest is Roelof van Driesten. Als artistiek adviseur is Piet Veenstra, voorheen artistiek leider van het Residentie Orkest, aan het orkest verbonden. Eerste concertmeesters zijn Roseline Piveteau en Jan Opšitoš.

Tableau de la Troupe

Chefdirigent:
Roelof van Driesten
Artistiek adviseur:
Piet Veenstra
Zakelijk leider:
Rob Tijssen
Adjunkt zakelijk leider:
Maurits Haenen

Eerste concertmeester
Jan Opšitoš
Roseline Stegenga-Piveteau

Tweede concertmeester
William Bernhard

Eerste viool
Miroslava Pasic
Charley Senecal
Robert Cekov
Mathilde Krabbe
Katharina Schönberg
Odile van Eck
Lorrie Trytten
Gijs van der Grinten
Nelleke Scholten
Marten Boeken
Christian Höfer
Michiel Eekhof

Tweede viool
Marshall Willox
Lorna Glover
Evelyn Smith
Attila Gozon
Atanas Petrov
Caroline Guittart-Arends
Pamela Blau
Eileen Stevens
Jefke van Kerkwijk
Caroline van de Watering
Bob Bruyn
Peter de Leeuw
Saskia Moerenhout

Altviool
Carine Blanken
Judy Barnes
Daniel Raiskine
Edith van Dalen-Rutz
Gerrie Goossens
Andrea Veenhuysen-Neuman
Jan Benders
Monique Sytsma-Laanen
Brian Marcus
Andrew Clark
Lex Luytenburg

Cello
Jaap Sytsma
Gregor Horsch
Izuru Saita
Judith van Eck-Jamin
Jan Insinger
Susanne Degerfors
Tobias Prenen
Willemiek Tavenier
Xandra Rottereel
Judith van Swaay
Harald Ex

Contrabas
Baptist Knaven
Lawrence Bennett
Rob Zeelenberg
Vladimir Shirkin
Mariëtte Feltkamp
Marjan Damsté
Michael Welsby

Harp
Douceleine Kleymeer

Fluit
Dorine Schade
Janneke Speckmann
Peter Dieleman

Piccolo/fluit
Marie Cécile de Wit

Hobo
Thomas Walta
Willy Streefkerk

Althobo/hobo
Hans Knijff

Klarinet
Ernst Karten
Harrie Troquet

Basklarinet/klarinet
Hens Otter
Joris Wiener

Fagot
Stefanie Liedtke
Marianne Prommel

Contrafagot/fagot
Peter de Wit

Hoorn
Eddy van Dijken
Johan Donker Kaat
Lenno de Ruyter
Leo Verreijt

Trompet
Hendrik Jan Lindhout
Huub Robbeerts
Jaap van Veen
Dick Radstake

Trombone
Jeremy Loysen
John Pasmans

Bastromone/trombone
Harry Tazelaar

Tuba
Michael Pietersen

Pauken
Peter de Vries
Bouwe de Jong

Slagwerk
Jacob Goud
Arthur Cune

Toetsinstrumenten/slagwerk
Nico de Rooy

Planning en bijzondere projecten
Julia Bastiaanse-van Delden, *hoofd*

Productie
Maurits Haenen, *hoofd*
Jaap Dorstijn, *orchestrispekteur*
Frans Lakerveld, *ass.ork.insp., chauffeur, orkestbode*
Dick Westrik, *chauffeur/orkestbode*
Pierre Voncken, *muziekbibliothecaris*

Administratie
Gerard Boltje, *hoofd*
Lous Scholten van Aschat, *sekretaresse*

Stichtingsbestuur
Benno Premisela, *voorzitter*
Mr G. F. Scheltema, *vice-voorzitter*
Drs Leen Vreeken, *secretaris/penningsmeester*
Marianne Sarstädt
Drs Delia van Schaik
Henk van der Meulen
Lieuwe Visser

Adres:
Het Muziektheater
Waterloopplein 22
1011 PG Amsterdam
Tel. 020-551.88.23

Rechts: leden van het Nederlands Balletorkest voor Het Muziektheater

Nederlands Theaterkoor

Het Nederlands Theaterkoor werd in 1984 opgericht, op initiatief van de zakelijk leider van het Nederlands Dans Theater, Carel Birnie. Het koor treedt regelmatig op met zowel het Nederlands Dans Theater als Het Nationale Ballet. Bovendien werkt het koor, dat in formaties tussen de twaalf en tachtig leden kan optreden, mee aan uitvoeringen van Nederlandse en buitenlandse symfonie-orkesten.

In 1987 bij voorbeeld maakten ruim veertig mannen van het koor een tournee met het Israël Philharmonic Orchestra. Ook werkte het koor meerdere malen samen met het Residentie Orkest. In december 1990 werkte het koor voor het eerst mee aan concerten van het Koninklijk Concertgebouw-orkest onder leiding van Klaus Tennstedt. Het (semi-)professionele koor bestaat uit zangers en zangeressen die aan conservatoria zijn opgeleid. Het wordt, met als basis een vaste kern van ruim veertig leden, voor iedere serie uitvoeringen ad hoc samengesteld.

Tableau de la troupe

Medewerkers Les noces:

Sopranen:

Susanne van Bael	Bernard Geijssel
Maud Breen	Ron van Grieken
Hilje la Grouw	Sjet van Leunen
Jolanda de Heus	Sévé Tomas
Margriet van der Hucht	Peter van Hooijen
Ans van Leersum	Roel Sluis
Ingrid Mehrtens	Jan van der Stappen
Tamara Oprezkova	René Steur
Sophie Ouwehand	Hans van Tent
Nicolien van der Rest	Jos van der Velde
Annette Rogers	
Erica van Veen	
Joop de Vries	
Renée Wagenaar	

Alten:

Marjolein Aartsen	Dorens
Margriet Andriesen	Loek Hackmann
Mirjam Boers	James Giloffo
Marijke Derksen	Jan Krediet
Margaret Iping	Joop Noordijk
Wil Kaptein	Patrick van
Lous de Koning	Rhedenborg
Birgit Langenhuijsen	Eddy Steele
José Lieshout	Frits van der Ven
Marja Pool	
Liesbeth Sabelis	
Annette van Tol	
Carolien de Vries	

Tenoren:

Henri Bakker	Bart van Veen
Rubén Chapp	Erica van Veen

Bassen:

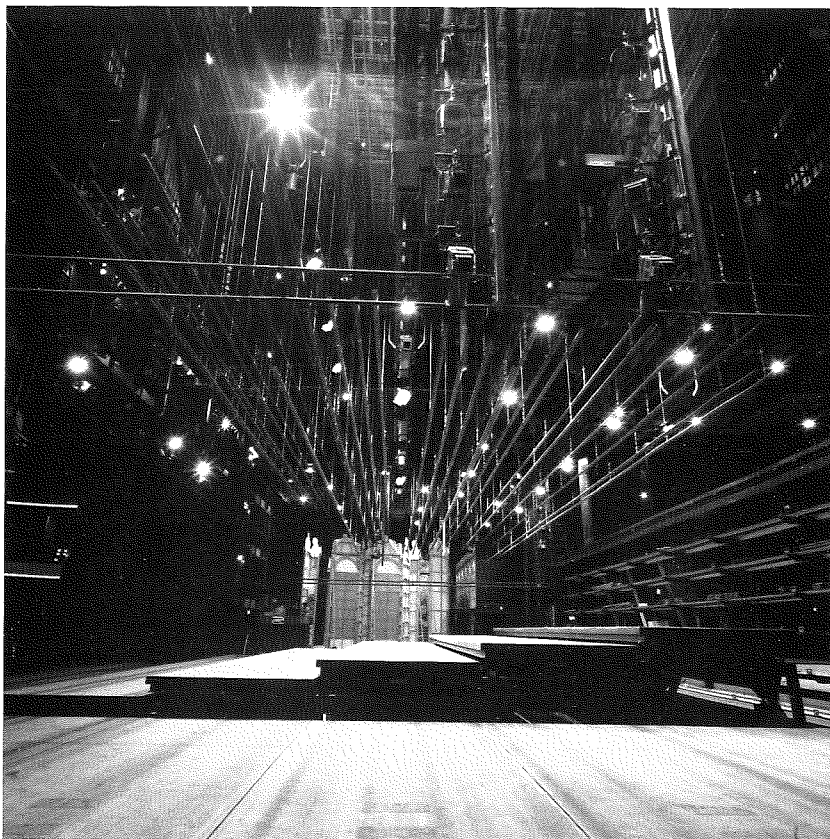
Peter Besseling
Dik Brouwer
Alphons Cox
Frits van Erven
Dorens
Loek Hackmann
James Giloffo
Jan Krediet
Joop Noordijk
Patrick van
Rhedenborg
Eddy Steele
Frits van der Ven

Koorrepetitor:

Krijn Koetsveld

Management:

Bart van Veen
Erica van Veen

Het hoofdtoneel van Het Muziektheater

Slagwerkgroep Den Haag

De zes slagwerkers Willy Goudswaard, Renee Jonker, Frans Leerdam, Luuk Nagtegaal, Wim Vos en Ger de Zeeuw, de oprichters van de Slagwerkgroep Den Haag, hebben allen hun opleiding genoten bij Frans van der Kraan aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Daarnaast is de groep uitgebreid met de twee jonge, talentvolle slagwerkers Murk Jiskoot en Arnold Marinissen. Allen zijn als musicus actief in symfonie-orkesten, barokorkesten en kamermuziekensembles en als docent aan verschillende conservatoria en muziekscholen. Daarnaast wijden zij zich voor een belangrijk deel van hun tijd aan de Slagwerkgroep Den Haag. De groep is zo in staat gebleken jaarlijks zo'n vijftig tot zestig concerten te geven en heeft zich daarmee een belangrijke plaats verworven in het Europese muziekleven. De groep trad op in vrijwel alle landen van Europa, de Verenigde Staten en het Midden-Oosten en was te gast bij de belangrijke festivals voor hedendaagse muziek. In 1992 zal de Slagwerkgroep Den Haag zijn 15-jarig jubileum vieren met een aantal bijzondere programma's en een groots slagwerkkfestival in Den Haag. In augustus 1991 zal de eerste in een serie van drie CD's verschijnen met werken van o.a. Iannis Xenakis, Maki Ishii, Ron Ford en traditionele slagwerkmuziek uit Senegal.

Het repertoire van de Slagwerkgroep Den Haag omvat bijna de gehele literatuur van Westerse slagwerkcomposities: van de oudste stukken voor deze bezetting uit het begin van deze eeuw tot aan recent, speciaal voor de groep geschreven werken. Het ensemble werkte daarbij samen met componisten als Steve Reich, John Cage, Elliott Carter en Mauricio Kagel. De Canadese slagwerker Bob Becker is een regelmatig terugkerende gast in Den Haag en zijn inbreng is van invloed geweest op de ontwikkeling van het ensemble. Een bijzondere samenwerking met Karlheinz Stockhausen resulteerde in een serie optredens van de Slagwerkgroep Den Haag in Stockhausens opera *Samstag aus Licht* in het Teatro alla Scala in Milaan. Daarnaast houdt de Slagwerkgroep Den Haag zich intensief bezig met Afrikaanse traditionele muziek en studeerde met Afrikaanse masterdrummers als Ali N'Diaye Rose en Abraham Kobenah Adzenyah.

Het Muziektheater

Directie (ad interim):
Pieter Hofman, Auke Mulder
Hoofd programmering en publiciteit:
Pieter Hofman
Pers en publiciteit:
Caroline Holleman,
Pien Matser, Liesbeth Osse,
Eveline Versluis (assistente), Karen Welling
Ineke D'Hont (educatief onderzoek medewerster)
Programmering:
John Hoks (secretaris)
Rijk Brouwer
Financiële administratie:
Fred Spaans (hoofd),
Steven Schuerhoff, Mieke Stokman
Secretariaat:
Tonny Hendriks (hoofd)
Peter Meeuwisse, Harmina Snoordijk,
Margot van 't Spijker,
Mérian Litjens
(notuliste ondernemingsraad)

Kassabesprekingsbureau:
Anneke ten Hagen (chef),
Bibi de Bruijn, Walter Francia, Aline de
Jong, Peter Klerkx, Rob Nagel,
Anne Offringa, Marleen Prins,
Joost Roth, Marianne van Vliet,
Dinie Wellen, Ariane Weltevredde

Horeca:
Ben van Noort (chef)
Koks:
André Dobbe, (chef-kok),
Carel Elling, Mark Kattouw,
Brenda van Klingeren, Ger van der Linde,
Danny Ouweland, Nick van Zetten
Medewerk(st)ers:
Mick Bolton, Jantien Bosscher,
Jolan van den Broek, Sarah Day,
Frank de Groot, Ibrahim Hassouna,
Karin Hopstaken, Gemma Kramer,
Nigel Lingings, Puck van der Lugt,
Naïm Niebuur, Caroline van Oosten,
Hiske Plantinga, Saskia van der Poel,
Sheriff Sannet, Carla Tensen-Neeffjes,
Bart Treffers, Willemijn Visser,
Daphne Wintershoven

Bedrijfsvoering:
Frank Drost (chef gebouubeheer)
Sjoerd de Haan (bedrijfsleider voorgebouw)
Meta Niesing

Portiers:
Harry Rooker (hoofdportier)
Ted Kamer, René Kinneging,
Jan-Bert Melissen, Frans Riege,
Algemeen medewerkers:
Peter Driehuis, Mohamed Helaly,
Erdal Kilickaya
Backstage medewerker:
Joop Driehuis
Medewerker bedrijfskleding:
Wil van der Wal
Theatermedewerk(st)ers:
Esther Agricola, Sanne van Andel,
Martine Bakker, Hanneke van Beek,
Tanja Boon, Marieke Donders,
Gina Dumfries, Rosemarijn Franses,
Frans Genee, Ingeborg Geurts van Kessel,
Frank Groenhuis, Petra Haulussy,
Jan-Jaap Heilbron, Henry Heuveling van Beek,
Sander Hiskemuller, Jelka Hopster,
Thijs Kattouw, Susette Kok,
Anniemiek Kuhlmann, Anne-Marie Kuper,
Annette Kuipers, Josee Kuipers, Marlies Laan,
Jet Lambo, Roland Lammers van Toorenburg,
Marjan van Leeuwen, Aafje Lely,
Corina Litjens, Fiona van der Loop,
Robert Lubbers, Arthur Millenaar,
Marije Nubé, Juriaan van Raesfeld Meijer,
Walter Salburg, Hanna Schouwink,
Penny Simmers, Eveline de Smet, Debby Slagt,
Stijn Spaapen, Arien Stal, Karen Verheul,
Ellen Verhoeff, Anne Versloot,
Ariane Vervoorn, Jacinta de Vogel,
Hannelies van der Wal, Julia van Weert,
Karin Wegewijs, Sanne Wellen, Karin Wester,
Pascale van der Wiel, Nicky Willeboordse,
Pieter Jan Willems

Muziektheaterwink:
Suzanne van der Schoot, Jannie Stappers,
Andrea van de Velde, Maud Wolff

Rondleidingen:
Christie Hupkes (hoofdinator)
Rondleid(st)ers:
Fokke Baarda, Roger Diederren,
Jacqueline Hulleman, Caroline Jilesen,
Margriet Simons, Moon Tummers,
Jantina ter Veer

TECHNISCHE ORGANISATIE MUZIEKTHEATER

Directie:
Jacob Sagiv, directeur
Dhian Siang Lie
adjunct-directeur

Secretariaat:
Ineke Top, hoofd
Liedy Vogel

Personeelszaken
Rob Bussink

Productieleiding:
Ed Beentjes, Philip Kaesen,
Puck Rudolph, Dein Schmidt

Voorstellingsleiding:
Saskia Boddeke, Marcel de Boer,
Margus Spekkers, Vincent Jansen,
Joke Nieuwenhuis, Ruud Rock

Decorateler:
Albert Verschoor en Harry Lieshout,
hoofden

Cisca Orth, administratie
Monique Schruyer, alg. assistent
José Keyzer en Jedan Tutunatunewa,
tekenaars

Timmerafdeling:
Kas Horn, hoofd,
Floor van Dijk
Paul Horn, Cor Lamers,
Richard Mittemeyer, Jan Mulder,
Rinus Mulder,
Richard Schoonderwoerd,
Ron de Vos

Schilderijafdeling:
Harry Lieshout, hoofd
Ernie Gerrits, Wil v.d. Heuvel,
Denis Klijnsma, Rineke Ostheimer,
Rik Reerds, Pierre Tromp,
Jacques van der Velden,
Ralph ter Beek

Constructiewerkplaats:
Co van Rijswijk, hoofd
Marcel Appelman, Kunal Chatterjee,
Wim Meijer, Johan Snoek,

André van Vugt, Peter Wesselink
Kunststofafdeling:
Hein van der Woude

Decoropslag:
Martin Hamers
Leo Voogd

Toneeldienst
Machiel Lievaart, hoofd
Rolf Hauser, assistent hoofd/tekenaar
Henk Kempe, toneelmeester
Ton de Boer, toneelmeester
Fred Hendriks, toneelmeester
Bertus Verheide, toneelmeester
Rein van der Woude, toneelmeester
Fons Altena, Jan van den Bosch,
Ger Bouwhuis, Bob Brandsen,
Peter Brem, Niels Broekman,
Cor Burger, Edward Büch, Janko Cerjak,
Toon Derksen, Gerard Deumers,
Mario van Doorn, Bruno Douwes Dekker,
Frank Dijkstra, Joost Gravendaal,
Ruud Groenendijk, Gerard de Groot,
Piet Hazewindus, Richard Hoff,
Marien van der Horst,
Huib Huikeshoven, Nico Iping,
Gerrie Jong, Bas van Kalken, Gerri Kist,
Theo Kortlevers, Marlon Koerts,
Theo Kuit, Wim Kuypier,
Marco van de Logt, Mario Mantel,
Nico Matser, Aldo Paulis, Hein Remmers,
Piet Schaar, Co Schulz, Sjoerd Siebenga,
Nico Tabak, Sep Tomezzoli,
Mark van Trigt, Aiko Tuin, Vincent Tulp,
Jan Vialle, George Voortman,
Joop de Vries, Martin Wessendorp,
Daan Wouthuysen

Belichtingsdienst:
Wim van den Berg, hoofd
Hugo van Uum, assistent
hoofd/tekenaar
Cees Nobel, chef/werkplaats
Jos Janssen, 1e belichter
Jan Koremans, 1e belichter
Gerry van Puymbrouck, 1e belichter
Bert Dalhuysen, 2e belichter
Jack de Feber, 2e belichter
Bertus van Veen, 2e belichter
Ron Alberts, Edwin Bernhard,
Sylvia de Boer, Cor van den Brink,
Marcel Broekman, Arjan Davids,
Co van Diepen, Koos Dolstra,
Gerrit Eldering, Ron Engberts,
Martin Eppenga, Menno Hoezee,
Gert-Jan Klein, Guus Mom,
Robert Orsel, Michael Poelwijk,
Rudi van Praag,
Michel-Floris van Reijn,
Siemen Siemens,
Peter van der Sluis, Ruud Spoor,
Ronald de Wit

AVC-dienst:
Don Vonk, hoofd
Wilfred Houthuysen, Henk Mühren,
Hans Slotboom, Wil Stam

Rekwisietendienst:
Kees de Reus, hoofd
Jean Pierre Custers,
Fernando Ferreira, Rudolf Gerretsen,
Niko Groot, Erik de Haan,
Patrick Josso, Ruben Lakeman,
Ruud Sloos, Ad Voet,
Henk van Zanden,

Kostuumdienst opera:
Ans den Ouden, hoofd
Lia Doornekamp, ass. kostuumprod.

Damesatelier:
Ilona Reuling, hoofd
Nana Rossbach,
Dorine van der Woude
1e coupeuse

Annemiek Hupkens, Roos Lindekamp,
Winnie Schellevis,
1e coupeuse

Herenatelier:
Harry van Rijn, hoofd
Tze Tung-Chan, ass. kleermaakster

Gerard Henger, 1e coupeur
Sandra Hoogland, Johan Legeland,
Wim Siasale, Ingrid Tonnaer,
Johan Spekman, 1e coupeur

Hoedenafdeling:
Liesbeth Kaesen-Koremans,
1e hoedenmaakster

Elvira Reuling
Plastische vormgeving:
Gert Bas

Vervier:
Maeyken Geertsen
Kledafdeling:
Rob Bochié, 1e kleder
Henny Fockens, Jenny Henger,
Paulina Nanninga, Krystina Peda,
Jeanne van Ringelestijn
Kostuumsplag/schoenmakerij:
Meindert de Jong, hoofd

Kostuumdienst ballet:
Netty de Swardt, ass. kostuum prod.

Atelier:
Elly Bood, Ina van Bruinswaard,
1e coupeuse,

Esther Datema, Riet Reiss,
Monique van der Velde, Anna Vonk
Kledafdeling

Josien de Hoo, 1e kledster
Ellen den Bouwmeester, Dolf Smith

Kap- en grimedienst:
Eugène Linneweever, hoofd
Vincent van Dungen, 1e kapver/grimeur
Cor Dick van Langelaar,
1e kapver/grimeur

Karola Lansberg, 1e kapver/grimeur
Ilona Wozniak, 1e kapver/grimeur

Anneke Defourny,
Renée van Doesburg,
Tim de Waal, Jan Ruedtsuelli,
Marja van der Wal da Costa Azédo

Onderhoudsdienst:
Ger Jen Hong Li, hoofd

Monica Krayvanger, secretaresse
Richard Bowring, Jilles van Dijk,
Leo Freijser, Marcel van Houten,

George Rood, Jakob Schuitema,
Patrick Sidebotham, Ger Veen,
Arjen Verhoeks, Ben Vermeeren

DIRECTIERAAD
STICHTING HET
MUZIEKTHEATER

Pierre Audi
Rudi van Dantzig
Mr Anton Gerritsen
Pieter Hofman (a.i.)
Truze Lodder
Auke Mulder (a.i.)